

Domslut

Artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 ska tolkas så, att begreppet avstånd – när det gäller flygningar med anslutande flygförbindelser – endast omfattar avståndet enligt storcirkelmetoden mellan den första avgångsorten och den slutliga bestämmelseorten, oberoende av den flygsträcka som verkligen tillryggalagts.

(¹) EUT C 53, 20.2.2017.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 10 augusti 2017 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Amsterdam – Nederländerna) – Openbaar Ministerie mot Tadas Tupikas

(Mål C-270/17 PPU) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Förfarande för brådskande mål om förhandsavgörande — Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Europeisk arresteringsorder — Rambeslut 2002/584/RIF — Förfarande för överlämnande mellan medlemsstaterna — Villkor för verkställighet — Fakultativa skäl för att vägra verkställighet — Artikel 4a.1, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299/RIF — Arresteringsorder som utfärdats i syfte att verkställa ett fängelsestraff — Begreppet 'förhandling [som ledde till beslutet]' — Den berörda personen var personligen närvarande i första instans — Förfarande för överklagande som inneburit en ny prövning av sakfrågan i målet — Arresteringsordern innehåller inga uppgifter som gör det möjligt att verifiera huruvida den dömda personens rätt till försvar har iakttagits under överklagandeförfarandet)

(2017/C 374/12)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Amsterdam

Parter i målet vid den nationella domstolen

Tadas Tupikas

Domslut

För det fall att den utfärdande medlemsstaten har instiftat ett system för straffrättslig domstolsprövning i flera instanser, som således kan leda till rättsliga avgöranden som följer på varandra, varav åtminstone ett har meddelats i den berörda personens frånvaro, ska begreppet "förhandling [som ledde till beslutet]", i den mening som avses i artikel 4a.1 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, tolkas så, att det endast avser förfarandet vid den instans som meddelade avgörandet varigenom den berörda personens skuld slutgiltigt fastställdes och vederbörande ådömdes en påföljd, såsom ett fängelsestraff, efter en förnyad prövning av såväl de faktiska som de rättsliga omständigheterna i målet.

Ett sådant överklagandeförfarande som det som är aktuellt i det nationella målet omfattas i princip av detta begrepp. Det ankommer likväl på den hänskjutande domstolen att kontrollera huruvida nyssnämnda förfarande inkluderar ovanstående faktorer.

(¹) EUT C 277, 21.8.2017.